

Zevenendertigste jaargang, nummer 1

Februari 2014

Aan het begin van dit eerste nummer van het nieuwe jaar willen wij graag de hoop uitspreken, dat het zowel voor u als voor ons en voor onze parochie een heel goed jaar mag worden.

Wij constateren met genoegen, dat steeds meer van u de weg naar onze redactie weten te vinden. Sommigen doen dat met regelmaat zoals Joop Stokman, die ons meestal voorziet van gedichten en leuke anekdotes en Nelly Klijn-de Jong, die ons de laatste tijd via Helene Wesselingh, een inkijk geeft in het barre leven in Albanië. Nelly doet dit keer ook een oproep om deel te nemen aan de Stille Omgang en heeft ons voorzien van het gedicht "vluchteling". Diny van der Hop heeft een gedicht ingezonden, dat u vindt op de binnenpagina en een persoonlijke herinnering komt van onze vroegere parochiaan Jo Robben. Leo van Dongen laat u de gezellige middag meebeleven die gehouden werd na de geklaarde klus van de kerststalgroep en kijkt nog eens terug naar deze enerverende periode.

Een uitgebreid jaaroverzicht 2013 wordt aangeleverd door onze voormalig pastoraal werker Theo Schepens. Hopelijk wil Theo ons ook in de toekomst zo nu en dan blijven voorzien van zijn gewaardeerde artikelen.

Natuurlijk mag ook een terugblik op de onlangs gehouden vrijwilligersavond niet ontbreken. Voor de degenen die er niet waren is het welkomstwoord van pastoor Luijckx in zijn geheel weergegeven. Ook kunnen de wel aanwezigen het zo nog eens rustig nalezen.

En nog meer.....
Veel leesplezier!

De redactie

Vrijwilligersbedankavond

voor de kerken HH. Martelaren van Gorkum en de St. Jan te Kaatsheuvel in de Gildenbond op vrijdag 31 januari 2014

Welkomstwoord van Pastoor Luijckx:

Welkom allen, alle vrijwilligers, pastor Groos, Theo Schepens, leden van het parochiebestuur, maar ook de leden van het Seniorenorkest die weer present zijn. Wij zijn gastvrij ontvangen door de Gildenbond waar wij vanavond onze vrijwilligersavond vierden. Voorheen gebeurde dit in de Mavo, het geen door een verbouwing helaas niet meer mogelijk is i.v.m. de rijen aaneengeschakelde stoelen die zich niet gemakkelijk laten formeren in een voor ons praktische opzet.

Net op het eind van de eerste maand van het jaar 2014 hebben wij onze bedankavond voor alle vrijwilligers, waaronder ook diegenen die vanuit de voormalige Sint Jozefparochie nog steeds vrijwilligerswerk verrichten in onze parochiegemeenschap. Wij denken aan hen die vanavond niet aanwezig konden zijn, maar ook aan hen die wegens ziekte of een zieke thuis niet konden komen.

Ook zijn in onze gedachten zij die ons uit onze vrijwilligerskring zijn ontvallen. Wij zijn hen dankbaar voor al hun inzet die is gegeven.

Aan het begin van dit nieuwe werkjaar nodigt deze avond ons uit tot nadenken: wat zouden wij doen zonder de vrijwilligers / vrijwilligsters?

Zonder u? Heel bijzonder in de kerken in Kaatsheuvel die behoren tot onze parochiegemeenschap Heilige Willibrord. Wij, dat zijn de vele werkgroepen binnen of buiten onze kerken, waar parochianen verbonden met elkaar leven, hartelijke diensten aanbieden, elkaar bijstaan en het goed hebben met elkaar.

De vrijwilligers en vrijwilligsters dat zijn die vele mensen die belangeloos, pro Deo een deel van hun tijd steken in onze parochiegemeenschap, die deel uitmaakt van onze samenleving.

Met elkaar zorgt u er voor dat we echt samenleven. Dat u dat doet in woord en daad, gevoed door een oprechte wil en een bezielde geloof. Ook de eerste christenen deden veel gemeenschappelijk en straalden daardoor een grote kracht en vitaliteit uit.

Ook al zijn veel vrijwilligers in onze dagen al wat ouder, u bent nog jong van hart. Vrijwilligers zijn namelijk het cement van onze parochiegemeenschap. Als je naar de gemetselde muren kijkt van onze kerken, dan bent u het voegwerk tussen de vele bouwstenen van de gemeenschap. Wij houden met elkaar het geheel bij elkaar. De kerk wordt niet voor niets genoemd het lichaam van Christus, met zijn vele ledematen. Wij zijn zelfs ook de bouwstenen en wij maken er deel van uit met al onze inzet en ideeën, groot of klein.

Op deze avond is het goed om te beseffen dat onze samenleving, die bestaat uit zoveel professionele krachten, nooit zo vitaal en creatief zou zijn als er geen vrijwilligerswerk was. Zeg maar vanaf de sportvereniging tot en met de Kerkgemeenschap.

En wij zijn ons als parochiebestuur daarvan bewust. Zeker nu in de moeilijke tijd van het geloof. Zonder de vele tientallen vrijwilligers was de kerk er nog beroerder aan toe. Zonder de vurigheid van de vrijwilliger was het vuur van de kerk al lang uitgedoofd.

Immers, een gelovige is in wezen een vrijwilliger: Geestelijken, pastorale teams kunnen het grote project van de kerk nooit alleen realiseren. Want het geloof is een vrijwillige keuze. Kerk én samenleving moeten de vrijwilligers koesteren. U met elkaar zorgt voor iets dat heel fundamenteels is: je dicht bij de ander weten, solidair zijn.

Samenwerken met anderen maakt gelukkig en geeft goede resultaten.

Alles leidt tot opbouw van de Kerkgemeenschap. Daarom willen wij als parochiebestuur van de parochie H. Willibrord u hartelijk danken voor uw goede wil, tijd, inzet, creativiteit, volharding, gebed.

Hopelijk zal de fusie van onze parochie ook hier en daar leiden tot verdere ontmoeting met werkgroepen waar dat kan, kennismaking, uitwisselen van ideeën, incidentele hulp etc. De kosteren hebben vorig jaar al met elkaar kennism gemaakt; binnenkort gebeurt dit voor de misdienaars en acolieten; ook leden van de Avondwakegroepen zou ik graag eens uitnodigen. Afijn, er liggen nog veel initiatieven. Voor suggesties houd ik mij aanbevolen.

Vrijwilligers blijven altijd nodig en dat moet u toch een goed gevoel geven. Vrijwilligers zullen wellicht zeggen: "Och, als je voor de mensen wat doet, krijg je van hen meer terug". Een Perzisch spreekwoord zegt: "Weldaden keren terug naar het huis dat ze uitzond".

Wij zeggen vaak; wie goed doet, goed ontmoet. Dit spreekwoord gaat terug op een Bijbelvers uit het boek Spreuken. *Wie liefdevol is, bewijst zichzelf een weldaad.*

Wie goede dingen doet voor andere mensen, mag ook goede dingen terug verwachten. Wie goed doet, goed ontmoet. Ik hoop dat het uw ervaring is. Dat dit het motto mag zijn voor dit jaar. Laten wij voortgaan op onze weg, voortbouwen aan de toekomst. Een hele fijne avond gewenst.

De volgende dag.

Het verloop van de avond was zeer geanimeerd. Het seniorenorkest heeft heerlijk gespeeld, maar ook de muziek die daarna werd gedraaid viel in goede aarde. Later op de avond werd er zelfs gedanst. Het door vrijwilligsters gemaakte buffet was heerlijk en vulde de magen van velen. De bar werd goed bezocht en rond de statafels was het goed toeven.

Menigeen was verwickeld in allerlei gesprekken en er werd goed gebuurt. De twee paaskaarsen uit de twee kerken werden verloot en kregen ieder een nieuwe eigenaar. Dat zij een mooie plek mogen krijgen.

Al met al was het een zeer geslaagde avond. Daarom wil ik namens het parochiebestuur iedereen hartelijk danken en ook diegenen die zich moeite hebben getroost met alle voorbereidingen en met het opruimen van de zaal.

Pastoor Luijckx

Een persoonlijke herinnering aan onze St. Jan

De klokken die luiden, zij doen trouw hun werk.

Getroffen was ik door dat mooie St. Janslied, dat in het boekje van ‘Alle Kanten Op’ stond. Het bracht iets in me teweeg. Vooral over de klokken, die steeds hun werk doen en honderd jaar werd er vreugde en verdriet gedeeld in de kerk.

Het woord van God werd verkondigd door diverse pastoors en kapelaans, die ons voorgingen gedurende al die jaren.

De klokken die luiden, zij doen trouw hun werk.

Als jong meisje liep ik eens naar de kerk en op het einde van onze straat gekomen, toen nog Schoolstraat geheten, gingen de klokken geweldig tekeer en het was alsof er een stem in mijn binnenste zei: “Jij moet mij helpen iets voor de mensen te doen”. Missieblaadjes werden er ook vaak uitgegeven die tijd. Dus langzaamaan werd het mij duidelijk, wat er van mij gevraagd werd. Naar Afrika. Het geloof dat ik via mijn ouders en Kerkgemeenschap had meegekregen en waarin ik mij heel gelukkig voelde en nog voel verder te dragen over de grenzen heen. Afrika heeft mij rijk gemaakt. Het geloof vieren met de mensen daar. De moeite waard!

De klokken die luiden, zij doen trouw hun werk.

Ook nog na honderd jaar en overal ter wereld blijft klinken hun roep!

Een vroegere parochiaan,

Jo Robben.

En toen kon ik het niet meer geloven

Dat liet een zanger zich ontvallen, die het gedichtje ‘Oma’s bril’ uit het nieuwe Liedboek op muziek had gezet en voor het programma Schepper en Co toelichtte.

Wat was het geval? Hij was toen hij opgroeide ergens in Limburg met plezier lid geweest van een jongenskoor. Alles in het Latijn. *Toen geloofde ik alles, ik had een volmaakt geloof*, woorden van die strekking als hij eraan terug dacht. Maar toen ze alles in het Nederlands vertaalden, *toen kon ik het niet meer geloven*.

Wat jammer toch dat er bij hem en veel anderen niemand in de buurt was om een beetje te helpen. Was het echt zo’n reusachtig verschil in het Credo tussen *lumen de lumine* of ‘licht uit licht’, als betrekking hebbend op de tweede Persoon van de Drie-eenheid? Ik vind zelf het Latijn ook prachtig, het klinkt mooi en het is doorgaans korter en kernachtiger als het Nederlands.

Maar het gaat bij het geloven toch nog meer over wát we geloven dan in welke taal. De taal helpt iets aan te duiden en uit te drukken. In dit geval het allerhoogste en het allermooiste en dat staat voorop. Het is vaker gebeurd en steeds moest dan het begrip van de zaak veilig

gesteld worden. Eerder dan het Latijn was er het Grieks in het Romeinse Rijk, ongeveer met de functie die het Engels nu tamelijk sterk inneemt. En eerder nog was (en is er) de Hebreeuwse taal van het oude Israël. Een taal die zeer veel joden in het Egypte van Cleopatra niet verstonden. Daarom werd er voor het eerst

een zeer belangrijke Griekse vertaling gemaakt door de joden zelf, de zogenaamde Septuagint, die een praktisch gelijke status kreeg.

Het wonderlijke is dus, dat taal een magische werking kan krijgen, waardoor we van niets anders meer willen weten. Maar het kan dus nog sterker. Terwijl onze zanger er niets van verstond, vond hij het geweldig. Net zoals eeuwenlang veel zusters en broeders, die geen onderricht hadden gehad in het Latijn en toch de psalmen en hymnen in die taal bidden en zongen. Op dezelfde wijze kunnen wij opera-aria's geweldig vinden, terwijl we de tekst niet voor onze neus hebben en verstaan.

Maar wat gebeurt er als we de precieze tekst wel in handen hebben en we worden uitgenodigd te begrijpen waar het precies over gaat? En wat gestimuleerd heeft tot die prachtige, composities. Blijkbaar kan dan alles in duigen vallen. Op het gebied van het geloof zou dat in ieder geval niet moeten en het hoeft ook niet te gebeuren.

Tot slot: is het een lied dat in de kerk thuis hoort? Ik dacht het niet. Het is een wat verward geheel geworden, waarin de roemruchte gedachte *er is nog niemand teruggekeerd van dat hiernamaals* op het eerste gezicht positief wordt omgekeerd. Er is *nog nooit iemand ontevreden teruggekeerd* is de tekst. Maar dan volgt *of om een bril*. Want die bril lag in de kamer waarin oma opgebaard was, op een dressoir.

Ik wou dat ik dat geloven kon wordt aanvankelijk gezongen, maar dan volgt het fatale: *maar ik denk dat het zwart zal zijn en stil*. Terwijl ons geloof zegt, dat we in de hemel aan dat liedboek van 1.500 pagina's echt niet genoeg zullen hebben. Om de heel goede reden, dat we dan bij de Heer en bij elkaar zullen zijn.

Pastor J. Groos

Stille Omgang.....en mijn beleving daarvan

Beste medeparochianen,

Die tocht, die bedevaart wordt in de voorbereidingstijd van Pasen gevierd. Met elk jaar een nieuw thema. De tocht wordt gehouden in de nacht van zaterdag 22 op zondag 23 maart a.s. Het thema van 2014 is: *In de stilte hoor je meer: God spreekt in ónze tijd*.

Voorafgaande aan de Stille Omgang, (tocht) is er een plechtig Lof in de Catharinakerk in Den Bosch en een plechtige Eucharistieviering in de Papegaai (kerk) in Amsterdam. Het zijn vieringen met gebed, zang, overweging en bezinning.

Daarna loop je met vele pelgrims de Stille Tocht als eerbetoon aan het Heilige Sacrament. De Heilige Eucharistie.

Dat woordje: *Stil* staat centraal in de beide kerken waar het Lof en de Eucharistie wordt gevierd en in de Stille Omgang!

Bezinning om het lijden van de Heer in de Goede Week, om het lijden van ieder van ons en het lijden van de mensen in de wereld om ons heen.

Lijden is afdalen in je diepste voelen.

Lijden van jezelf, lijden van iemand die je dierbaar is of lijden van mensen veraf in de wereld.

In tijd van lijden, mag je afdalen in je diepste voelen van pijn. Doe dat dan ook, daal tijdens de Stille Omgang af in je eigen hart, in je diepste zelf. Zo sprak Vicaris Generaal Van den Hout de pelgrims toe in de H. Eucharistieviering.

Kom tot rust. Dit mocht ik ook letterlijk ervaren. Al die pelgrims geven je een warm, veilig en saamhorig gevoel; ze zijn er allemaal met de zelfde intentie.

Ook ervaar je een intense dankbaarheid, dat wij zoveel en zo vaak als we zelf willen de H. Eucharistie *mogen* vieren. Dat is in vele landen in de wereld niet zo vanzelfsprekend. We zien het dagelijks op het journaal.

Deze bedevaart heeft mij bewogen en gesterkt! Ik wil dan ook hierbij iedereen uitnodigen om het ook eens mee te beleven. Al biddend door het uitgaansleven van Amsterdam, waar je als je met devotie de tocht loopt niets van merkt en niets van ziet. Dit moet je beleven om het te kunnen geloven.

Nelly Klijn de Jong

Wat raakt

*Het zit hem niet in iets groots of geweldigs
één lief woord, één teer gebaar zegt genoeg.*

*Wie de taal van de liefde verstaat,
begrijpt de zeggingskracht van kleine dingen.*

*Er spreekt zoveel uit een blik.
Die uitgestoken hand raakt je,
laat je voelen: liefde bestaat.*

Ingezonden door Joop Stokman

Daar Bleef De Sterre Stille Staan

Veertien januari tweeduizend veertien. Op een druilerige middag volgden vanuit alle windstreken een ster de Kerststalbouwers van de St.Janskerk en die bleef stilstaan boven de Gasthuisstraat 55. De bouwers vonden daar onderdak in een prachtige verlichte en verwarmde feestzaal, spontaan aangeboden door de eigenaresse mevrouw Mathijssen. Hier zal dan gefeest worden uit dankbaarheid voor de geklaarde klus.

Het is al menige jaartjes traditie geworden om gezellig elkaar nog eens te treffen, na te praten en eventueel nieuwe plannen te maken. Niet alleen metterdaad maar ook financieel nemen de vrijwilligers alles voor hun rekening, that's real.

De serrekamer van het parochieel centrum is eigenlijk in de gehele kerstperiode, at home, maar omdat de ruimte te klein is voor allen met hun echtgenotes en door de spontaniteit van voornoemde mevrouw, zal dit de feestvreugde extra sfeer geven. Ronde tafels zijn gezellig opgesteld en iedereen neemt plaats. Er vormen zich groepjes die elkaar heel wat te vertellen hebben, geroezemoes klinkt als muziek in de oren. Vanaf een hangtafel wordt het een beetje aangestuurd door twee dames en twee heren. Drankjes worden er geserveerd en later staan de feestelingen op om voor zichzelf of een tafelgenoot een drankje te halen, naar wens in de keuken.

Er heerst een echte feestvreugde als er na een hele poos dames in beweging komen en met van alles en nog wat verdwijnen achter een deur??

Wat er allemaal gebeurde wordt duidelijk als de animator, Ad Beerens, het woord neemt. Hij bedankt iedereen voor de prettige samenwerking en saamhorigheid. Ook mevrouw Mathijssen, die tussen de feestelingen te vinden is, wordt extra bedankt. Het vervolg is nu dat er verhuisd gaat worden naar een andere zaal, waar ook weer, heel gezellig, de barbecues staan opgesteld met op een aparte tafel een keuze uit verschillende soorten eten.

Nelly Klijsen, onze koster, heeft de koude schotel gemaakt en ook zij wordt bedankt. Zo worden de feestelingen dus bijna onopgemerkt een tweede zaal ingeloodst. Je hoort nu kreten slaken van: „ ik heb trek gekregen”. In zeer korte tijd is iedereen bezig met het smakelijk eten. Daarvoor is het dan ook bedoeld.

„ Nu Zijt Wellekome ” om te bekomen.

Inmiddels is het avond geworden, buiten is het hels donker. Maar binnen branden nog de gezellige lichtjes. Met koffie en een lekkere ijstaart wordt dit feest afgesloten. Iedereen keert zeer voldaan huiswaarts.

Onze Pastoor Luyckx bracht ook nog een kort maar hartelijk bezoek. Hij bedankte allen voor de geweldige inzet en liet zich ook nog ontvallen dat onze Kerststal zeer mooi en sfeervol is opgebouwd. Alom wordt de Kerststal hoog gewaardeerd en daarom is het ieder jaar weer een uitdaging om die te bouwen.

Dit jaar was het qua tijd en hoog gestelde eisen, met het concert op 15 december in het verschiep, extra spannend. Onder de bezielende leiding van Ad Beerens, die alle vaklui aan kan sturen, is het in 2013 weer goed gelukt. Het is fantastisch hoe hij onopgemerkt groepjes vormt die elkaar aanvoelen waardoor tijdbesparende werkzaamheden kunnen worden verricht. Er zijn timmerlieden, een elektrotechniker, een architect, schilders en personen die geen hoogtevrees hebben in het team. Want alleen al het klimmen over de gewelven van de St. Jan om de kerstster aan te brengen wekt grote bewondering. Ad Beerens en Mari van Nistelrooij klimmen als apen in de stellage van de decorplaten en niet te vergeten het werken met de bouwlift naar en vanaf het koor.

Kortom het is een goed team en ook nog gezellig omdat wij elke dag bij Annie op de koffie mogen komen. Wij zijn dit jaar extra blij geweest met twee dames die voor iets lekkers bij de

koffie hebben gezorgd dat ons extra spirit gaf. Betsy Beerens heeft lekkere worstenbroodjes gebakken en Koosje Dingemans (altijd van de partij) een heel lekkere appeltaart. Er wordt altijd begonnen (dat iedereen het maar weet) met het zagen van kerstbomen uit het geweldige bos van Nellie van de Hoven aan de Braakakker. Zo levert Nellie ook weer een bijdrage, Bedankt.

Het was weer een enerverende tijd rond Kerstmis waar wij allen zeer dankbaar voor zijn. Vrede op aarde aan ons allemaal..... Wij zijn van goede wil!!!!

Door Leo van Dongen

Familieberichten

Gedoopt

Wij feliciteren de ouders met de geboorte en doop van:

Benjamin
Dean

ouders: Molenschot
ouders: Krauth

Overledenen

Wij gedenken onze overledenen

27-11-13	Willie Peters	oud 87 jaar
16-11-13	Anny Kivit Montee	oud 76 jaar
18-12-13	Tonny Laros	oud 87 jaar
10-01-14	Eduard Koks	oud 65 jaar
10-01-14	Miel Brekelmans-Voets	oud 87 jaar
13-01-14	Nel Sins	oud 86 jaar

*Soms is het even moeilijk.
Stille woorden kunnen dan goede wegwijzers zijn.
Zelfs als vrienden je vergeten.
En alleen de ware vrienden overblijven.
Zij bieden je raad en daad.
Een mooie wandeling geeft hierbij de richting.*

Ingezonden door Diny van der Hop

Kopij

In verband met het aanleveren van kopij voor *Alle Kanten Op* volgt hieronder de volgende datum, waarop het blad in 2014 uit gaat komen: Maandag 7 april 2014 (paasnummer)
De kopij voor *Alle Kanten Op* dient uiterlijk *een week vóór* de datum van uitkomen te worden aangeleverd.

Dit kan per e-mail naar secretariaat@parochiewillibrord.nl

Als u het artikel niet zelf kunt uittypen, kan dit ook in een enveloppe op het AKO-redactie-secretariaat: Mgr. Völkerstraat 11, tel. 273816

Alweer een column van Helene Wesselingh

Beste medeparochianen

In een van de eerste teksten die ik in 2013 in de AKO mocht plaatsen was het onderwerp: *Breken en delen in Liefde met elkaar*. Kunnen jullie zich dat nog herinneren? Nu eind 2013 komt Helene er weer op terug in haar kerstcolumn. Dit is hard nodig in en voor Albanië, maar, schrijft ze, de wereld is nog niet zover! Vinden wij dat ook of steken we de helpende hand uit voor deze mensen? Breken en delen niet alleen met woorden maar vanuit het hart en met de daad!

Uplink oftewel de verbinding naar boven.....

Een omroepsatelliet ontvangt signalen die van de aarde worden uitgezonden en zendt deze signalen opnieuw uit richting aarde maar op een andere frequentie. Deze krachtige signalen, die vanaf grote parabolische schotelantennes worden verzonden, noemen we uplink, oftewel 'de verbinding naar boven'. Via deze weg ontvangen wij in Albanië onze Nederlandse televisiezenders. Als ik de televisie aanzet zie ik mensen gezellig bij de openhaard met een kop warme chocolademelk, zich verheugend op het kerstfeest dat in aantocht is. Dan flitst de reclame voorbij. Honderden producten en aanbiedingen. Dat deze artikelen bestaan, daar hebben de mensen in Albanië geen weet van. We weten alleen dat in Albanië de koude winter reeds is begonnen. Het is iets waar ik het hele jaar tegen opzie.

Winter in Albanië betekent niet gezellig bij elkaar zitten bij een warme kachel met een beker chocolademelk. Winter in Albanië is afzien. Zo is er gemiddeld maar een paar uur stroom per dag. Door veel storm en wind houden de oude elektrakabels het niet en begeven ze het met regelmaat. Daarnaast hebben we een dagtaak aan het verzorgen van de ouderen. In hun schamele hutjes regent het pijpenstelen binnen en doen we ons best om hun houtkachels te laten draaien. Eigenlijk wil je iedere oudere die in extreme armoede leeft, alles geven. Maar helaas is dat niet mogelijk omdat je moet roeien met de riemen die je hebt en de crisis ervoor gezorgd heeft, dat het aantal donaties enorm is afgenomen. In de praktijk betekent dit dat je moet kiezen welke oudere het nog slechter heeft dan de andere! En dat terwijl ze het allemaal verschrikkelijk slecht hebben en er menselijk gezien helemaal geen keuze zou mogen worden gemaakt. Het gevolg hiervan is, dat ik met regelmaat wakker lig over de situatie van deze ouderen en ik op een of andere wijze mijn eigen 'uplink' in stand probeer te houden. Dit moet ervoor zorgen dat ik niet de moed verlies en wij de winter met de ouderen weer overleven in Albanië.

Het is voor de zoveelste keer dat de stroom 's avonds uitvalt. De houtkachel brandt en ik kijk naar die ene kaars die de hele ruimte vervult van licht. 'Het licht verdrijft het duister' hoor ik mezelf hardop zeggen. Ja, het licht verdrijft het duister keer op keer, als wij blijven geloven in het kleine. Het kleine dat symbool staat voor de geboorte van het kerstkind. In deze winter zullen er in Albanië weer veel kinderen geboren worden onder de zelfde omstandigheden als het Kerstkind

duizenden jaren geleden. Als ik in het donker met onze zoon Joshua naar buiten loop, kijkt hij omhoog. 'Kijk een bewegende ster mam', roept hij enthousiast. Misschien dezelfde ster als in Betlehem toen die de mensen de weg naar het Kerstkind heeft gewezen!

Ook bij hem begint het kerstfeest te leven. 'Het is een satelliet, Joshua', leg ik hem uit.

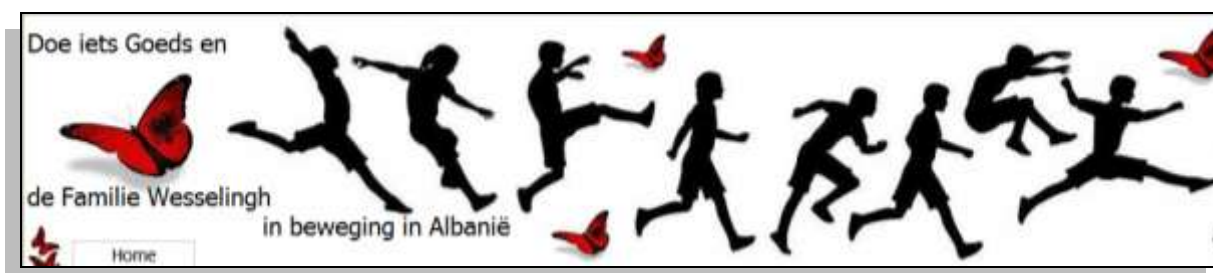

‘En hij kostte maar een paar honderd miljoen euro’, ‘Wauw, wat zouden wij daarvan veel ouderen kunnen helpen’, zegt hij, waarbij hij vervolgt. Maar mam, de wereld is nog niet zo ver dat ze beseffen dat alles wat je deelt ook kan vermenigvuldigen. Tot die tijd zullen jij en ik broden blijven bakken en onze ogen richten op het licht dat de weg zal blijven wijzen en dat is niet die satelliet!’

Opgegroeid in Albanië tussen de armsten der armen onder vaak barre omstandigheden, waarbij hij na zijn thuishoofschool iedere dag helpt bij het broden bakken voor de armen, ben ik trots op zoveel wijsheid van onze zoon Joshua.

Ook u kunt helpen deze winter door geld te storten op rekening:
NL11 INGB 0009434818 t.n.v. Stichting Doe iets goeds te Alkmaar.
Klik [hier](#) voor de website van de Stichting.

Ingezonden door Nelly Klijn –de Jong

Nieuwsbrief Bisdombedevaart naar Lourdes 2014

Met de bus: 25 april – 3 mei
Met de TGV: 26 april – 3 mei
Met het vliegtuig: 27 april – 2 mei

Geachte parochiaan,

De voorbereidingen voor de Lourdes zijn achter de schermen in volle gang. In diverse parochies in ons Bisdom zijn informatieavonden geweest of staan nog op de agenda. Met dit bericht willen wij u graag wat informeren.

Geloofsgesprek

Het eerste geloofsgesprek van dit jaar uit het bisdom van 's-Hertogenbosch was met pastoor-deken Theo van Osch, de hoofdaalmoezenier van de diocesane bedevaart naar Lourdes. Ook voor pastoor Van Osch is Lourdes een zeer bijzondere plaats. Hier heeft hij zijn priesterroeping ontvangen. Er gebeurde iets wat hij niet voor mogelijk had gehouden.

Op bezoek in Lourdes sprak een stem tot hem of het niet tijd werd om de bakens te verzetten en Christus te volgen. Hij was daar als vrijwilliger en hij zou daar nog vaak terugkomen. Maar in de tussentijd deed hij wat er hem gevraagd was: hij koos voor de studie tot priester en hij werd ook priester. Maar dat priesterschap is tot op de dag van vandaag niet denkbaar zonder Lourdes, zonder Maria. Om het geloofsgesprek terug te kijken: klik [hier](#).

Homilie van Mgr. Hurkmans op Maria Lichtmis over pelgrimeren.

Op zondag 2 februari, het feest van de Opdracht van de Heer (Maria Lichtmis) heeft de bisschop de Eucharistie gevierd in de Odaparochie in Sint Oedenrode. Deze viering werd ook op de televisie uitgezonden. In de homilie ging de bisschop in op het pelgrimeren. “Of wij

gaan naar Jeruzalem, naar Rome, naar Lourdes of naar onze parochiekerk, wij zijn altijd op weg om de Heer te ontmoeten.” Voor de tekst van de hele homilie kijkt u in de bijlage of op de website van het bisdom.

Noveengebed

Het is een goede katholieke gewoonte om ter voorbereiding van een speciale of belangrijke gebeurtenis er een novene voor te bidden. Negen dagen bidden zoals Maria dat met de apostelen ook heeft gedaan na de Hemelvaart van Jezus in afwachting van de komst van de H. Geest met Pinksteren. Ter voorbereiding op de bedevaart van 26 april tot en met 3 mei zal er negen dagen vóór vertrek een novene gebeden worden.

Ook nu kunt u een novene bidden: van 3 tot en met 11 februari wordt ter voorbereiding op de gedachtenis van Onze Lieve Vrouw van Lourdes (11 februari) een noveengebed gebeden waarbij u van harte kunt aansluiten. Voor de tekst van het noveengebed vindt u op de website van het bisdom.

Meer informatie

Deze en meer informatie treft u ook aan op de website van het bisdom. (www.bisdombosch.nl onder het kopje Lourdesbedevaart 2014) Kijk u ook eens op onze facebook-pagina. www.facebook.com/bedevaart2014 Mogen wij u vragen deze te liken en/of delen?

Met vriendelijke groet,
Pastoor-deken Theo van Osch, hoofdaalmoezenier
Freek van Genugten, bedevaartcoördinator

Het leven heeft mij dag aan dag Heel duidelijk laten blijken de mooiste dingen die je ziet die je zonder te kijken. Ze blijven bij je bovendien je hebt ze met je hart gezien.

Jaaroverzicht 2013

Sinds mijn komst in Kaatsheuvel (1 december 2008) heb ik telkens een pastoraal jaaroverzicht geschreven, gebaseerd op de wekelijkse kerkberichten in De Duinkoerier. De jaaroverzichten van 2009, 2010 en 2011 zijn ook in De Duinkoerier gepubliceerd, het jaaroverzicht van 2012 in de AKO. Hoewel ik in het jaar 2013 per 1 december afscheid heb genomen en met emeritaat ben gegaan, wil ik over dat jaar toch nog een jaaroverzicht maken. De voordelen (een terugblik en een geordend overzicht) wegen volgens mij ruimschoots op tegen het nadeel dat de twaalfde maand min of meer buiten beeld blijft.

Fusie

Toen het jaar 2013 begon, was de parochiefusie drie maanden een feit, maar het fusieproces was beslist nog niet afgerond. Er stond en staat nog veel te gebeuren. In het eerste weekend van 2013 werden de nieuwe mistijden doorgevoerd. Vanaf dan zijn er in het weekend – uitzonderingen daargelaten – vier HH. Missen in onze parochie, één in elke kerk. De mistijden zijn zo op elkaar afgestemd, dat bij (plotselinge) uitval van een van de huidige parochiepriesters drie HH. Missen gehouden kunnen worden. In de zomermaanden is

tijdens de vakantie van de pastoor van dat 'noodrooster' ook gebruik gemaakt.

Tijdens de jaarlijkse vrijwilligersavond (1 februari) werd de nieuwe parochiewebsite in gebruik genomen. In de loop van het jaar is die steeds verder uitgebreid en aangevuld.

Nieuw was ook dat het feest van de H. Willibrord (de patroon van de fusieparochie) voor de hele parochie met één gezamenlijke H. Mis werd gevierd. Afgelopen jaar was dat op 10 november in de kerk van Loon op Zand. Afgesproken is om dat jaarlijks om en om te houden in Loon op Zand en Kaatsheuvel (St. Jan).

De verschillende pastorale activiteiten worden steeds meer geïntegreerd en op elkaar afgestemd. De vormselvoorbereiding en de Vastenactie verliepen al gecoördineerd. In 2013 zijn ook de communievoorbereiding, de doopvoorbereiding, de gezinsvieringen en de Actie Kerkbalans steeds meer gezamenlijk of vanuit een gezamenlijke opzet gehouden. Ook in de berichtgeving is meer en meer sprake van gezamenlijk optreden. Uiteraard verloopt dit proces niet vlekkeloos; men moet onderling wennen aan elkaars gebruiken en gewoonten.

Afscheid

Op de reeds genoemde vrijwilligersavond werd afscheid genomen van het dameskoor Con

Amore van de kerk van de HH. Martelaren van Gorkum. Het was een jaar waarin van velen binnen en buiten de parochie afscheid werd genomen. In november hield het kinderkoor De Lindelijsters op te bestaan, vlak voor de viering van het 50-jarig jubileum. Begin oktober kwam een einde aan de kosterswerkzaamheden van Jan Elshout in de St. Jan; Jan zelf is 53 jaar koster geweest en samen met vader en opa Elshout heeft deze familie ongeveer 150 jaar het kostersambt bekleed. Op 1 december nam

pastoraal werker Theo Schepens afscheid, na een dienstverband van precies vijf jaar.

Maar ook in ruimer verband werd afscheid genomen. Nagenoeg uniek was het afscheid bij leven van paus Benedictus XVI, op 28 februari om 20.00 uur. Slechts één keer eerder was het in de geschiedenis voorgekomen dat een paus terugtrad. In aansluiting daarop ging voor mij zelf een lang gekoesterde wens in vervulling: een pauskeuze van nabij op het St. Pietersplein in Rome mee te mogen maken. Van het conclaaf op 12 en 13 maart heb ik in de AKO verslag gedaan.

In de zomer kwam bericht dat Petra de Gouw, voormalig pastoraal werkster van de St. Jan, ernstig ziek was. Op 10 september is zij op 78-jarige leeftijd in Haelen (L.) overleden, waar zij sinds haar vertrek uit Kaatsheuvel verbleef. Bij de uitvaart en begrafenis waren verschillende mensen uit onze parochie aanwezig. In het afgelopen jaar zijn ook vier oud-bisschoppen van ons land overleden: achtereenvolgens mgr. Muskens (Breda), mgr. Gijsen (Roermond), mgr. Bluysen (Den Bosch) en mgr. Lescauwet (hulpbisschop van Haarlem, maar sinds zijn emeritaat in Den Bosch woonachtig). Beide laatstgenoemde bisschoppen zijn in het verleden in Kaatsheuvel geweest, om er het vormsel toe te dienen. Ik meld hier ook maar (ook al was dat in 2014) dat op 8 januari pastor Siemons is overleden; hij woonde sinds zijn emeritaat in Kaatsheuvel en heeft de laatste jaren op velerlei manieren in onze parochie geassisteerd.

Dank

Afscheid gaat gepaard met verdriet, maar ook met gevoelens van dankbaarheid om wat mensen hebben gedaan of voor anderen mochten betekenen. Dankbaarheid klinkt ook jaarlijks op de vrijwilligersavond. Veel vrijwilligerswerk gebeurt in alle stilte, zonder veel ophef. In De Duinkoerier heb ik soms melding gemaakt van bijzondere feiten, zoals het maken van

nieuwe panelen voor de kerststal in de St. Jan. Vermeldenswaard was ook toen voor het eerst de vloeren in de St. Jan en de kerk van de HH. Martelaren van Gorkum met een boenmachine van de kerk van Loon op Zand als spiegels zo glimmend werden gemaakt. Ook dat is trouwens een resultaat van de fusie: dat we van elkaars apparatuur gebruik kunnen maken. Een bijzonder woord van dank was er voor Christ van Wezel, toen hij tijdens de vrijwilligersmis op 3 februari uit handen van kardinaal Simonis de Ridderorde van de H. Paus Silvester in ontvangst mocht nemen. Zelf zag Van Wezel deze onderscheiding als waardering voor “al die fantastische vrijwilligers” die onophoudelijk klaar staan voor de geloofsgemeenschap van Kaatsheuvel en Sprang-Capelle. Dankbare woorden werden ook geuit, toen pastor Groos op 20 januari zijn 25-jarig priesterschap vierde. Sinds zijn Kaatsheuvelse periode is hij (de laatste) pastoor geweest van de Parochie HH. Martelaren van Gorkum, vervolgens (eerste en enige) pastoor van de Parochie Kaatsheuvel en sinds de fusie met Loon op Zand en De Moer pastor van de Parochie H. Willibrord. Op diezelfde dag werd gevierd dat Theo Schepens 12½ jaar pastoraal werker was.

Een groter jubileum was het eeuwfeest van de St. Jan. De precieze datum was 5 juli, maar het werd – omdat het toen vakantietijd was – gevierd op 8 september. 's Morgens was er een plechtige H. Mis met het voltallige pastoraal team en als hoofdcelebrant vicaris-generaal R. van den Hout, opgeluisterd door het gemengd koor, afgesloten met de vendelgroet door het gilde St. Jan Baptist, in een naar huidige begrippen goed gevulde kerk. En 's middags was er in de kerk een gezellige happening met diverse koren en muziekgezelschappen, een tentoonstelling over de 100-jarige, een fotoreportage over het kerkgebouw en zijn bijzondere lijnenspel en een film over de restauratie van vorig jaar.

Een ander eeuwfeest, waar in De Duinkoerier melding van werd gemaakt, was dat van Cato van Gulik, die als een van de eersten destijds in de

nieuwe St. Jan werd gedoopt. Zij vierde op 11 augustus haar 100^e verjaardag in het klooster Catharinenberg in Oisterwijk. Sinds haar 17^e is zij lid van de Franciscanessen van Oirschot, met als kloosternaam zuster Theogonia.

Welkom

Zoals gemeld werd van velen afscheid genomen. We mochten een nieuwe diaken verwelkomen: John Dommeck. Hij heeft een benoeming als onbezoldigd diaken, voor circa 10 uur in de week, omdat hij verder fulltime leraar is aan een basisschool in Berkel-Enschot, waar hij ook woont. Zijn werkzaamheden beperken zich daarom tot communie-voorbereiding, doopvoorbereiding en dopen, teamoverleg en weekend-assistenties. Het is op voorstel van diaken Dommeck dat de pastores na afloop van de H. Mis naar de uitgang van de kerk lopen om wie dat wil de hand te reiken en een goede dag te wensen.

We mochten het afgelopen jaar niet alleen een kardinaal en vicaris-generaal verwelkomen, maar ook onze bisschop zelf: mgr. Hurkmans. Hij was zo vriendelijk om naar Kaatsheuvel te komen voor de laatste Mariaviering in oktober in de St. Jan, waar hij voorging in de viering en met name het rozenkransgebed.

Dat brengt mij op het gebed, een van de kernactiviteiten van een geloofsgemeenschap. Immers: “Wie niet meer ademt, leeft niet meer. Wie niet meer bidt, gelooft niet meer.” Bidden kan op velerlei manieren, zowel persoonlijk als gezamenlijk. Hoogtepunt is en blijft, zoals het Tweede Vaticaans Concilie heeft verwoord, de Eucharistie. Maar daarnaast bestaan allerlei alternatieven, andere gebedsvormen, ook in onze parochie. De laatste jaren zijn er vele bijgekomen, soms in een enigszins gewijzigde vorm opnieuw. Ik noem de boeteviering in de voorlaatste week vóór Pasen, de Mariavieringen met Schriftlezing en overweging in de maanden mei en oktober, de kruisweg (niet alleen op Goede Vrijdag, maar in de Veertigdagentijd wekelijks), gezamenlijk gebed en zegening van graven op het kerkhof (met of rond Allerzielen), het Getijdengebed (elke maandagmorgen om 8.30 uur, in het Stiltecentrum in de St. Jan) en aanbidding (in Loon op Zand).

Diaconie en collectes

Liefde tot God en liefde tot de naaste, dat is waar het kort gezegd in ons geloof om gaat. Gebed is nodig voor onze verbondenheid met God, de liefde tot onze naaste realiseert zich door middel van contact, communicatie en vormen van diaconie. Ieder moet daar in het

dagelijks leven zijn eigen weg in vinden. Vanuit Kerk en parochie wordt regelmatig beroep op ons gedaan om financiële ondersteuning. In de loop van een jaar is dat heel wat. Voor 2013 noteer ik: de Vastenactie voor broeder Antoon van Noije (in Brazilië), de vier missionaire collectes door het jaar (Pinkstercollecte voor de Nederlandse Missionaris, de Miva-collecte, de collecte voor de Wereldmissiemaand en de Adventsactie), de collecte met Kerstmis voor zieken en mensen in nood in de parochie, de inzameling tijdens het eeuwfeest van de St. Jan voor de voedselbank in Kaatsheuvel, de verkoop van kerstkaarten ten behoeve van het werk van Kerk in Nood. Ook het transport van kleding naar Letland is mogelijk dank zij giften van parochianen. Ik wijs op de jaarlijkse Actie Kerkbalans voor de eigen parochie en het feit dat de nieuwe vloerbedekking in de sacristie en bjsacristie

van de St. Jan is geschonken door een parochiaan.

Tot slot

Tot slot wijs ik op een tweetal zaken waar in De Duinkoerier het afgelopen jaar aandacht aan is besteed. Tijdens de zomermaanden heb ik geschreven over de acht pastoors die de Parochie HH. Martelaren van Gorkum in de jaren van haar bestaan (1897-2001) heeft gehad. En na de zomer heb ik vele weken lang het Europees burgerinitiatief ‘Eén van ons’ onder uw aandacht gebracht. Dat was een pro-life initiatief, gericht op het Europees Parlement, met als doel om één miljoen handtekeningen te verzamelen ten behoeve van pro-life wetgeving. Dat doel is ruimschoots gehaald. De bal ligt nu bij het Europees Parlement. Ik voelde mij daartoe geroepen door wat paus Franciscus reeds eerder, maar ook weer op 2 februari j.l. tijdens het Angelusgebed op het St. Pietersplein zei: “Iedereen is ertoe geroepen, op zijn eigen plek en in zijn eigen veld van werkzaamheid het leven lief te hebben en het te dienen, het aan te nemen, te respecteren en te bevorderen – speciaal wanneer het kwetsbaar is en medeleven en zorg nodig heeft, van het moederlijf tot aan zijn einde op deze aarde.”

Naschrift

Ook na de fusie ben ik mijn werkzaamheden blijven richten op Kaatsheuvel en Sprang-Capelle. Dat kwam zowel door omstandigheden als door de korte tijd die het nog zou betreffen. Om die reden ook is dit jaaroverzicht van 2013 eigenlijk geen parochieel overzicht, maar gaat het in hoofdzaak over de geloofsgemeenschappen van de Berndijk en de St. Jan.

Het is ook in de kerken van die twee gemeenschappen dat ik op 1 december j.l. afscheid heb genomen. Dat was emotioneel en hartverwarmend.

Het was min of meer toevallig (maar wat is toeval?) dat ik in 2008 in Kaatsheuvel werd benoemd. Ik kende er niemand en had nooit gedacht daar ooit te zullen werken. In de vijf jaar dat ik er was, heb ik veel mensen leren kennen en met velen een stuk van het leven mogen delen. Afscheid nemen is dan ook vreemd, maar het hoort zo wezenlijk bij het menselijk leven. Gelukkig hebben we een hart, waarin veel kan worden bewaard (vgl. Lc. 2,19). Zo blijft u mij nabij en hopelijk is dat wederzijds. Het ga u goed!

Theo Schepens,
voormalig pastoraal werker

Vluchteling

Maar ik ben geen vluchteling
want ik ben nooit gevlucht
ik ben weggewaaid als een blad van een boom
er is in ons land een verschrikkelijke wind opgestoken
een wind vol vuur en verkrachting
en op een dag
op een dag die ik me niet meer herinner
die ik me niet meer durf te herinneren
ben ik weggewaaid.

Wie zou er uit zichzelf vluchten
wie zou er zonder afscheid te nemen
zijn eigen huis
zijn eigen dorp of stad
zijn eigen land
zijn eigen familie in de steek laten

En dan; ergens aankomen waar je niet welkom bent
vluchtelingen zijn nooit welkom
nergens
dat weet iedereen
dat heeft de geschiedenis al zo vaak bewezen

Waarom zou je vluchten
vluchtelingen bestaan niet
er bestaan alleen weggewaaide mensen
mensen die door de wind
over de wereld zijn geblazen

Dit schrijft.....Mirad, een jongen uit Bosnië.

